

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516202119
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2516202119.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Bibiana Ťažiarová, v spore žalobkyne: Intrum Slovakia, s. r. o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, zast.: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: B. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X, X., o zaplatenie 4.410,37 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 6C/89/2016 - 171 zo dňa 14. novembra 2019 v časti o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti (II. výrok) a o náhrade trov konania (III. výrok), takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **r u š í a** vec sa mu v tejto časti **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom konanie v časti o zaplatenie 645,- eur s príslušenstvom zastavil, II. výrokom žalobu vo zvyšnej časti zamietol a III. výrokom nepriznal žalovanej náhradu trov konania. Súd prvej inštancie o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobkyne podľa § 278 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Vecne v odvolaní napadnutej časti argumentoval tým, že vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 07.10.2019, na ktoré pojednávanie predvolal strany sporu. Na toto pojednávanie sa dostavila žalovaná, nedostavil sa právny zástupca žalobkyne, pričom svoju neúčasť ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal a súd pojednával v jeho neprítomnosti. Súd následne za účelom doplnenia dokazovania odročil pojednávanie na deň 14.11.2019 o 12:30 hod. Žalovaná termín pojednávania zobrala na vedomie, písomne volaná nebola. Žalobkyni bolo predvolanie na pojednávanie doručené do vlastných rúk elektronicky, prostredníctvom jej právneho zástupcu, dňa 08.10.2019 o 7:04 hod. Žalobkyňa bola v predvolaní na pojednávanie poučená o tom, že v prípade, ak sa na pojednávanie nedostaví a svoju neprítomnosť neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami. súd na návrh druhej strany rozhodne vo veci rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 278 CSP. Na predmetné pojednávanie sa dostavila žalovaná, právny zástupca žalobkyne sa nedostavil, svoju neúčasť žiadnym spôsobom neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal a súd pojednával v jeho neprítomnosti podľa ust. § 180 CSP. Po otvorení pojednávania žalovaná navrhla, aby súd v tejto veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu. Nakoľko žalovaná na pojednávaní dňa 14.11.2019 navrhla, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobcu a žalobkyňa sa nedostavila na pojednávanie vo veci dňa 14.11.2019, hoci naň bola riadne a včas predvolaná a v predvolaní na pojednávanie bola poučená o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a žalobkyňa svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlnila, pričom rozsudkom pre zmeškanie môže súd rozhodnúť na ktoromkoľvek nariadenom pojednávaní (rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/105/2018 z 29.03.2019) rozhodol súd vo výroku II. tak, že žalobu vo zvyšnej časti o zaplatenie 3.345,37 eura s príslušenstvom /

nedotknutej zastavením konania výrokom I. tohto rozsudku (645,- eura s prísl.) a výrokom I. rozsudku č. k. 6C/89/2016-87 z 14.02.2018 (420,- Eur s prísl.)/ zamietol.

3. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni (výrok III.). Žalovanej síce vznikol voči žalobkyni podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania, nakoľko jej čistý úspech v konaní bol 51,70 % (75,85-24,15), a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne jej náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP), no vzhľadom na to, že žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli a ani jej žiadne z obsahu spisu nevyplývajú a na pojednávaní dňa 14.02.2018. ako aj 14.11.2019 výslovne vyhlásila, že si trovy konania neuplatňuje, rozhodol súd tak, že jej náhradu trov konania (ako pred súdom prvej inštancie a odvolacieho) nepriznáva. Súd konanie v časti o zaplatenie 1.065,- eura s prísl., v ktorej časti bolo zastavené z dôvodu úhrad vykonaných žalovanou žalobkyni po podaní žaloby, vyhodnotil pre účely posudzovania nároku na náhradu trov konania ako čiastočný úspech žalobkyne (24,15 %). Je nepochybné, že v prípade rozhodnutia o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovanej by v následnom rozhodnutí o výške týchto trov bolo povinnosťou súdu priznať žalovanej 0,- eura. Takýto postup by však bol v priamom rozpore so zásadami vyjadrenými v čl. 17 CSP a to zásadou hospodárnosti, resp. neprimeraného zaťažovania strán sporu a samozrejme zásady predchádzaniu zbytočným prietahom. Takýto postup zároveň prispeje k odstráneniu právnej neistoty strán sporu skôr, keďže k právoplatnému skončeniu sporu čo do jeho meritórnej časti, ako aj rozhodovania o nároku na náhradu trov konania a ich výške dôjde súčasne.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podala odvolanie žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b) CSP.

5. Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že dôvodom rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalobcu bola jej neospravedlnená neúčasť na pojednávaní nariadenom súdom prvej inštancie na 14.11.2019. V tomto spore sa riadne vyjadrovala, ňou uplatnený nárok čo do právneho dôvodu a výšky špecifikovala. V každom jej podaní oznámila plnenia na žalovanú pohľadávku počas sporu, v tomto rozsahu aj upravila petíť žaloby. Proti rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 6C/89/2016 - 87 podala odvolanie. Na základe podaného odvolania odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na opätovné prejednanie sporu. Na termín pojednávania vytyčený po vrátení veci súdu prvej inštancie dňa 08.10.2019 sa riadne ospravedlnila vzhľadom na nenavyšovanie trov konania. Pojednávanie bolo odročené len z dôvodu doplnenia dokazovania zo strany žalovanej. Žalovaná ňou tvrdené skutočnosti v tomto spore nerozporevala, skutkové okolnosti tak neboli sporné, rozsah ňou uvádzaných plnení na úver potvrdila. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemala, navrhovala tento spor rozhodnúť. Je pravdou, že sa pojednávania vytyčeného na 14.11.2019 nezúčastnila, rovnako neospravedlnila svoju neúčasť, a to len výlučne z dôvodu technického zlyhania spracovania došlej pošty z elektronickej schránky. Kontumačný rozsudok trestá úplnú pasivitu strany sporu. Vzhľadom na jej aktivitu v tomto spore tak nie je možné trestať jej jedinou neospravedlnenou neúčasť na pojednávaní konanom dňa 14.11.2019 kontumačným rozsudkom. Žalobkyňa na podporu svojich argumentov predložila rozhodnutia krajských súdov v otázke kontumačných rozsudkov. Podľa žalobkyne napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces. Nakoľko neboli splnené procesné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutom rozsahu nesprávne.

6. Žalobkyňa zároveň oznámila, že z dôvodu prijatého plnenia na žalovanú pohľadávku v sume 195,- eura (platba v sume 65,- eura zo dňa 25.10.2019, platba v sume 65,- eura zo dňa 11.11.2019, platba v sume 65,- eura zo dňa 11.12.2019) berie žalobu v časti o zaplatenie sumy 195,- eura s príslušenstvom späť a navrhla odvolaciemu súdu konanie v tejto časti zastaviť.

7. Záverom svojho odvolania žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil, konanie v časti o zaplatenie 195,- eura s príslušenstvom zastavil a vo zvyšnej časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Alternatívne žiadala, aby odvolací súd po zastavení konania v časti o zaplatenie 195,- eura s príslušenstvom, zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že žalobe vo zvyšnej časti vyhovie.

8. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Odvolanie žalobkyne považuje za irelevantné.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 a § 356 písm. b) a contrario CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

10. Predmetom odvolacieho konania je vzhľadom na odvolacie námietky žalobkyne posúdiť, či boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobkyne podľa § 278 CSP, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol (II. výrok).

11. Podľa § 355 ods. 1 CSP proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyučuje.

12. Podľa § 356 CSP odvolanie nie je prípustné proti rozsudku

a) vydanému na základe uznania nároku alebo vzdania sa nároku okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia,

b) pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

13. Podľa § 137 písm. a) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

14. Podľa § 278 CSP na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalovaného rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietne, ak

a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalobca poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

15. Podľa čl. 3 ods. 1 a 2 CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

16. Rozsudok pre zmeškanie, tzv. kontumačný rozsudok predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý je následkom procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. Kým predchádzajúci procesný predpis Občiansky súdny poriadok upravoval iba rozsudok pre zmeškanie žalovaného, CSP zaviedol do právneho poriadku Slovenskej republiky nový právny inštitút, a to rozsudok pre zmeškanie žalobcu. Zákonodarcu zavedenie tohto inštitútu odôvodil tým, že dôsledky kontradiktórneho sporového konania vyžadujú procesnú aktivitu oboch sporových strán a je preto potrebné sankcionovať aj procesnú pasivitu žalobcu. Súčasná procesná úprava tak normuje dva druhy rozsudku pre zmeškanie, a to v neprospech žalovaného a v neprospech žalobcu. V prejednávanej veci je zrejmé, že ide o kontumačný rozsudok vydaný v neprospech žalobkyne, ktorého právna úprava je obsiahnutá v § 278 CSP. Z predmetného ustanovenia vyplýva, že ak sa žalobca, hoci riadne a včas predvolaný na súdne pojednávanie, tohto pojednávania nezúčastní, pričom bol poučený o možnosti rozhodnutia kontumačne, súd na návrh žalovaného rozhodne rozsudkom pre zmeškanie. Proti rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 a § 278 CSP je prípustné odvolanie len v prípade, ak neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 21.04.2016 domáhala voči žalovanej zaplata sumy 4.410,37 eura s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania

titulom vrátenia poskytnutého úveru. Dňa 13.02.2018 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobkyne, ktorým ospravedlnila svoju neúčasť a neúčasť svojho právneho zástupcu na pojednávaní nariadenom na 14.02.2018 o 14:00 hod., súhlasila s rozhodnutím vo veci bez jej účasti, vyjadrila sa vo veci, zobrala žalobu čiastočne späť a v tej súvislosti upravila žalobný petit. Rozsudkom č. k. 6C/89/2016 - 87 zo dňa 14.02.2018 súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie istiny 420,- eur a v časti úrokov uvedených v rozhodnutí zastavil, výrokom II. žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výrokom III. žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania podala žalobkyňa odvolanie. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 23Co/137/2018 - 134 zo dňa 19.06.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dňa 03.10.2019 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobkyne, ktorým ospravedlnila svoju neúčasť a neúčasť svojho právneho zástupcu na pojednávaní nariadenom na 07.10.2019 o 13:00 hod. z dôvodu ich pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Zároveň súhlasila s rozhodnutím vo veci bez jej účasti. V podaní žalobkyňa zobrala čiastočne žalobu späť a v tej súvislosti upravila aj žalobný petit. Dňa 07.10.2019 sa uskutočnilo pojednávanie, ktorého sa zúčastnila iba žalovaná. Súd pojednávanie odročil na 14.11.2019 o 12:30 hod. s tým, že prítomná žalovaná berie termín pojednávania na vedomie, písomne volaná nebude. Súd predvolá právneho zástupcu žalobkyne. Žalovaná zároveň mala súdu do 10 dní oznámiť skutkové tvrdenia o sumách, ktoré zaplatila žalobkyni, prípadne jej právnemu predchodcovi na splnenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru č. 00-0001892704 zo dňa 06.08.2012 vrátane uvedenia presnej výšky každej jednej platby, dátumu jej úhrady a spôsobu úhrady. O uvedených platbách zároveň mala súdu predložiť listinné dôkazy - výpisy z účtov, poštové poukážky, príp. potvrdenia veriteľa o prijatých platbách. Žalobkyni bolo predvolanie na pojednávanie nariadené na 14.11.2019 o 12:30 hod. doručené elektronicky prostredníctvom jej právneho zástupcu dňa 08.10.2019. Žalobkyňa ani jej právny zástupca sa na pojednávanie konané dňa 14.11.2019 o 12:30 hod. nedostavili, doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané, svoju neúčasť neospravedlnili, ani nežiadali o odročenie pojednávania. Vzhľadom na neprítomnosť žalobkyne navrhla žalovaná rozhodnúť spor rozsudkom pre zmeškanie, pričom vyhlásila, že si náhradu trov konania neuplatňuje. Následne súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok pre zmeškanie žalobkyne.

18. Žalobkyňa v odvolaní namieta, že neboli splnené procesné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu podľa § 278 CSP. Kontumačný rozsudok trestá úplnú pasivitu strany sporu. Vzhľadom na jej aktivitu v spore nie je možné trestať jej jedinú neospravedlnenú neúčasť na pojednávaní konanom dňa 14.11.2019.

19. Po oboznámení sa so súdnym spisom musí odvolací súd konštatovať, že námietky žalobkyne sú dôvodné. I keď v prejednávanej veci boli splnené všetky podmienky zakotvené v ustanovení § 278 CSP na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu, súd prvej inštancie napriek tomu postupoval nesprávne, keď vo veci rozhodol kontumačne v neprospech žalobkyne. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 233/2019 - 22 zo dňa 04.06.2019, ktorý v bode 43. okrem iného uviedol, že „formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP, a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiaduci, najmä, ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie. Podľa názoru ústavného súdu treba návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutí na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej).“ Hoci sa Ústavný súd SR v uvedenom rozhodnutí zaoberá rozsudkom pre zmeškanie žalovaného vydaným podľa § 274 CSP, uvedené závery Ústavného súdu SR je možné logicky aplikovať aj na rozsudok pre zmeškanie žalobcu podľa § 278 CSP. Vzhľadom na uvedené je odvolací súd názoru, že súd prvej inštancie pristúpil k príliš formalistickému výkladu ustanovenia § 278 CSP, keď pri jeho aplikácii nezohľadnil dĺžku konania (konanie začalo v roku 2016) a neprihliadal ani na procesnú aktivitu žalobkyne v spore, ktorá sa po podaní žaloby vyjadrila vo veci, reagovala na úhrady vykonané žalovanou v priebehu konania čiastočnými späťvzatiami žaloby, ospravedlňovala svoju neúčasť na predchádzajúcich pojednávaniach včas a riadne. Správanie žalobkyne počas konania rozhodne nemožno označiť za pasivitu, ktorej následkom by mala byť strata

sporu v dôsledku kontumačného rozsudku. Hoci sa žalobkyňa ani jej právny zástupca na pojednávanie konané dňa 14.11.2019 nedostavili, pričom svoju neúčast' neospravedlnili včas a vážnymi okolnosťami, súd prvej inštancie sa dopustil pochybenia, keď pred vydaním kontumačného rozsudku v zmysle § 278 CSP nezohľadnil aj okolnosti prejednávanej veci (dĺžka konania a správanie žalobkyne). Odvolací súd zároveň dodáva, že účasť na pojednávaní je právom strany sporu, nie jej povinnosťou a súd v takom prípade môže konať v neprítomnosti strany sporu s poukazom na § 180 CSP, vykonávať dokazovanie a aj rozhodnúť vo veci samej „bežným“ rozsudkom, ak nie sú splnené podmienky na skončenie sporu kontumačne. Je evidentné, že súd prvej inštancie tým, že v prejednávanej veci vydal rozsudok pre zmeškanie bez toho, aby posúdil aj okolnosti danej veci, nepostupoval správne.

20. Odvolací súd si je vedomý ustanovenia § 390 CSP podľa ktorého odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie a odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Rovnako je odvolaciu súdu známa rozhodovacia prax vyšších súdnych autorít sp. zn. III. ÚS/379/2017 a III ÚS/5/2018, podľa ktorých odvolací súd môže zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie len raz a následne by mal rozsudok už len potvrdiť, alebo zmeniť.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu ale zároveň platí, že § 390 CSP sa nebude aplikovať v prípade, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu z procesných dôvodov, napríklad súd prvej inštancie zastaví konanie pre nedostatok procesnej podmienky konania a toto rozhodnutie odvolací súd zruší pre jeho vecnú nesprávnosť a následne ak súd prvej inštancie rozhodne rozsudkom vo veci samej, proti ktorému bolo podané odvolanie, v takom prípade môže byť preskúmaný rozsudok zrušený. V danej veci v poradí prvým rozsudkom súd prvej inštancie sa zaoberal vecou samou, avšak vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil. Tým, že v poradí druhým rozsudkom rozhodol kontumačným rozsudkom, ide o procesnú formu rozhodnutia, kde sa už súd nezaoberal nárokom žalobcu s ohľadom na námietky žalovanej a právny názor vyslovený odvolacím súdom. Vyššie uvedené rozhodnutia ústavného súdu sa týkajú individuálnych okolností konkrétnych vecí, ktoré sú svojou povahou iné, ako je daná vec. V poradí v prvom rozhodnutí odvolací súd už štvrtý krát zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a v druhom rozhodnutí zaujíma ústavný súd právny názor ku skutočnosti, či môže byť rozsudok podľa CSP zrušený druhý krát, ak bol predtým zrušený podľa ustanovení OSP.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu je v prejednávanej veci potrebné zachovať dvojinštančnosť konania, spojený so všetkými jeho atribútmi, t.j. aby strany sporu mohli riadne argumentovať pred súdom prvej inštancie, aby dôkazy vykonával predovšetkým súd prvej inštancie a rovnako ich aj hodnotil (úlohou odvolacieho súdu by nemalo byť kompletné konanie podľa tretej hlavy CSP), aby strany sporu mali právo v dvojinštančnom konaní namietat' správnosť záverov súdu prvej inštancie (hodnotenia dôkazov, právneho posúdenia) v odvolacom konaní.

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec v tejto časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude pokračovať v konaní, v potrebnom rozsahu vykonať dokazovanie, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotiť a vo veci rozhodnúť. Súd prvej inštancie zároveň rozhodne aj o čiastočnom späťvzati žaloby v sume 195,- eura s príslušenstvom. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

25. Toto uznesenie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).